

Κυριακή 9 Μαρτίου 2014. Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

**Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ
λίμνῃ Σεβαστεία μαρτυρησάντων. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν δ'.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου· *Νῦν εὐσεβείας τὸ σέλας...Τεροτύποις Εἰκόσι...Κόσμος ὁ σύμπας εὐφραίνου...Πρὸς τὸ πρωτοτύπον φέρει... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ τῇ ἀνάρχῳ καὶ θείᾳ (ἄνευ Εἰσόδου)... Εἶτα τό· Φῶς ἰλαρόν...χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστώτως, τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εὐθὺς τό· Καταξίωσον Κύριε...Εἶτα ψάλλομεν ἀποστιχα προσόμοια τοῦ Τριωδίου· *Λύμης φθοροποιῶ...Ἀρείου θολερά...Οὐκέτι δυσσεβῶν· Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὑψώσας ταπεινῶν...Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ Τριωδίου· Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένον...Ἀπόλυσις.**

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Φωτί με τῶν πρεσβειῶν σου φώτισον...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· *Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-*

κραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωποῖόν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἕν. Δεῦτε ἀννυμνήσωμεν...τοῦ Τριωδίου προσόμοια γ'. Σὲ τὸν ἀκατάληπτον...Λόγω σὲ κηρύξαντες...Φύσει ἀπερίγραπτος...καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιόμελα γ'. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...Ρίπτοντες περιβολαῖα πάντα...Βλέποντες ὡς τρυφὰς...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου. Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ...Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν...καὶ τὸ προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Εἶτα τὰ ἐν τοῖς αἶνοις γ' ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων. Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος...Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν...Ἀληθείας κρατῆρα...καὶ τὸ ἰδιόμελον. Πρφητικῶς ἀνεβόα, ὁ Δαυῖδ...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν. Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον. Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ... Μετὰ δακρύων γυναικες...Δόξα...τῶν μαρτύρων. Ἐν ὠδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν...Καὶ νῦν...τοῦ Τριωδίου. Οἱ ἐξ ἀσεβείας...Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ Τριωδίου. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...Δόξα...τῶν μαρτύρων. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων... Καὶ νῦν...τὸ Θεοτόκε Παρθένε...καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (κατάλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωῒ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Τριωδίου. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...Απολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ Τριωδίου· Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...Εὐθὺς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγησαν Ἀγνή...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ὁ πολυέλεος. Εὐθὺς, τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων· Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην... Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἢ τάξις τοῦ Ἀναστασίμου δ' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια καὶ τῶν μαρτύρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Καταβασίας δὲ ψάλλομεν τοὺς εἰρμούς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου· Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος...Λέγομεν δὲ ἐν

τῶ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ὥδῆς τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· *Πᾶσαν στρατιάν...καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν· Τῶ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· Τὴν θείαν σου μορφήν...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Τῶ Χριστῶ στρατευθέντες μαρτυρικῶς... Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον· Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ...Ἀφ' ἑκτῆς, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον...Εἶτα τὸ συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα...***

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστελλάριον, τὸ δ' Ἀναστάσιμον· *Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...τοῦ Τριωδίου· Σκιρτήσατε κροτήσατε...τῶν μαρτύρων· Χορὸς τετραδεκάριθμος...καὶ τὸ Θεοτοκίον· Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...Εἰς τοὺς αἶνους ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῶ Σταυρῶ σου Χριστέ...Τῶ σῶ Σταυρῶ Χριστέ Σωτήρ...Τῶν πατρικῶν σοῦ κόλπων...τοῦ Τριωδίου προσόμοια γ'· Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα...Ἡμέρα χαρμόσυνος...καὶ τῶν μαρτύρων προσόμοια γ'· Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί... Χαίροις συναγωγὴ κραταιά...Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς...Εἰς τὰ δ' τελευταῖα τροπάρια τῶν αἰνῶν λέγομεν τοὺς στίχους: **α'**· Ἀναστῆθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος, **β'**· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν, **γ'**· Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρούται τὸ ἀργύριον, **δ'**· Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Μωσῆς τῶ καιρῶ τῆς ἐγκρατείας...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· Σήμερον σωτηρία... ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις.*

Εἶτα δὲ λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν ἀγίων τοῦ Σταυροῦ ξύλων καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὀρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ Συνοδικὸν (ὄρα ἐν τῶ τέλει τοῦ Τριωδίου). Πορευομένων δὲ καὶ ἀναστρεφομένων ἡμῶν, ψάλλομεν τὸν κανόνα· *Χαριστήριον ὥδῆν... μετὰ στίχου· Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ, ἄνευ εἰρμών. Καὶ ὅτε φθά-*

σωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον· *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...Δόξα, καὶ νῦν· Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν...Καὶ εὐθύς ἄρχεται ὁ προεστῶς τὸ προοίμιον· Ἐποφειλομένη πρὸς Θεόν...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συνοδικοῦ μέχρι τέλους. Εἶτα ἀναστρέφοντες ψάλλομεν τὸ ἐπίλοιπον τοῦ κανόνος. Καὶ φθάσαντες ἐν τῷ νάρθηκι συνάπτομεν τὴν α' ὥραν, τὸ δ' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Ὁρθρος ἦν βαθύς...καὶ μετ' αὐτᾶ ἀτελεία ἀπόλυσις.*

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἐν μὲν τῇ α' καὶ ς' ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· *Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ Τριωδίου· Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Ἐν δὲ τῇ γ' καὶ τῇ θ' ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα... Δόξα...τῶν μαρτύρων· Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Κοντάκιον δὲ ἐν ἑκάστη, μόνον τοῦ Τριωδίου· Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς...*

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια, ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῶν μαρτύρων, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τῶν μαρτύρων· Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων...τοῦ Τριωδίου· Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος...Δόξα...τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· Πᾶσαν στρατιάν...Καὶ νῦν... τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· Τῇ ὑπερμάχῳ...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ Τριωδίου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν μαρτύρων, ἦτοι: **Ἀπόστολος: α'**· τοῦ Τριωδίου· Πίστει Μωϋσῆς «μεγας γενόμενος»...(Πρὸς Ἑβραίους. ια' 24-26, 32-40, β' 10-12), ὁ ζῆτει τῇ α'*

Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ **β'**· τῶν μαρτύρων· *Τοσούτον ἔχοντες περι-
κείμενον ἡμῖν νέφος...*(Πρὸς Ἑβραίους. Κεφάλαιον ιβ' 1-10), ὁ ζήτει τῇ θ'
τοῦ αὐτοῦ μηνός. **Εὐαγγέλιον** ὁμοίως· **α'**· τοῦ Τριωδίου· *Ἡθέλησεν ὁ
Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν...*(Κατὰ Ἰωάννην. Κεφάλαιον α' 44-
52), ὁ ζήτει τῇ α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ **β'**· τῶν μαρτύρων· *Ὁμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...*(Κατὰ Ματθαῖον. Κεφάλαιον κ' 1-16), ὁ ζήτει
τῇ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Κοινωνικὸν· *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἴη τὸ ὄνομα
Κυρίου...Πληρωθήτω...Εἶδομεν το φῶς... Ἀπόλυσις.*